

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรจะมีคามสนใจในการอ่านและรับฟังข่าวของงานรับใช้ เพราะด้วยสิ่งนี้ที่ความจริงจังและกระตือรือร้นของลูกจะเพิ่มพูนขึ้น และความคิดของการทำงานรับใช้จะปรากฏขึ้น

คำถาม: ในยุคแห่งการบรรจบพบกันพ่อไม่ได้ให้ความสุขแก่ลูก แต่ท่านแสดงหนทางสู่ความสุขแก่ลูก สิ่งนี้เป็นไปได้ได้อย่างไร?

คำตอบ: เพราะทุกคนคือลูกๆ ของพ่อ และดังนั้นหากท่านจะให้ความสุขแก่ลูก 1 คน สิ่งนี้ก็จะไม่ถูกต้อง ลูกๆ ได้รับส่วนแบ่งที่แน่นอนจากพ่อทางร่างของพวกเรา พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดไม่ได้แจกจ่ายส่วนแบ่ง แต่ท่านแสดงหนทางสู่ความสุข ผู้ที่ทำตามหนทางนั้นและทำความเพียรพยายามก็จะได้รับสถานภาพที่สูง ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายาม ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อเล่นเมอร์ลีย์(ขลุ่ย) ได้มีการส่งเมอร์ลีย์ให้กับทุกคน ข่าวของผู้ที่ศึกษาเมอร์ลีย์และทำงานรับใช้ก็ได้ตีพิมพ์ไว้ในวารสาร ในเวลานี้ลูกๆ เหล่านั้นผู้ที่อ่านวารสารก็สามารถที่จะมาเพื่อที่จะรู้ถึงข่าวของงานรับใช้ของทุกศูนย์ งานรับใช้กำลังเกิดขึ้นในสถานที่นั้นๆ ผู้ที่ไม่อ่านข่าวเหล่านั้นก็จะไม่รู้ข่าวใดๆ และพวกเขาจะไม่ทำความเพียรพยายาม เมื่อลูกได้ยินข่าวของงานรับใช้ สิ่งนั้นก็เข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกว่าลูกต้องการที่จะทำงานรับใช้ประเภทนั้นด้วยเช่นกัน ด้วยการอ่านวารสาร ลูกสามารถที่จะมาเพื่อที่จะรู้ว่าพี่น้องหญิงชายของลูกกำลังทำงานรับใช้มากมายเพียงไร ลูกๆ เข้าใจว่ายิ่งลูกทำงานรับใช้มากเพียงไร ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น เหตุนี้เองวารสารนั้นก็สามารถจะให้ความกระตือรือร้นต่องานรับใช้แก่ลูกได้ วารสารนั้นไม่ได้ทำขึ้นมาโดยที่ไม่มีจุดมุ่งหมาย ผู้ที่ไม่ได้อ่านวารสารเหล่านั้นก็คิดว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มีประโยชน์ บ้างก็พูดว่าพวกเขาไม่เข้าใจคำพูด อ้อ! ผู้คนนั้นก็ไปเพื่อรับฟังรามายณะ ภควัด กิตะ ฯลฯ และดังนั้นลูกควรที่จะฟังข่าวงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วความกระตือรือร้นต่องานรับใช้ของลูกก็จะไม่เพิ่มพูนขึ้น งานรับใช้นี้ได้เกิดขึ้นในสถานที่นั้นๆ หากลูกมีความสนใจ ลูกก็สามารถจะขอให้บางคนอ่านสิ่งนั้นให้ลูกฟัง ต้องมีลูกๆ ในหลายๆ ศูนย์ ผู้ที่ไม่ได้อ่านวารสารนั้นเลย มีลูกๆ มากมายผู้ที่ไม่ได้ทำงานรับใช้แม้เพียงน้อยนิดที่สุด และดังนั้นพวกเขาจึงประกาศสิทธิในสถานภาพตามนั้น ลูกเข้าใจว่ากำลังมีการก่อตั้งอาณาจักร และลูกจะ ประกาศสิทธิในสถานภาพตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกจะสอบตกหากลูกไม่ให้ความใส่ใจต่อการศึกษาล่าเรียน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกนั้นศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไรในขณะนี้ ยิ่งลูกศึกษาและสอนผู้อื่นมากเพียงไร, ลูกจะให้ประโยชน์แก่ตนเองมากตามนั้น มีลูกๆ มากมายผู้ที่ไม่ได้แม้แต่คิดถึงการอ่านวารสาร พวกเขานั้นก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้น ที่นั่นลูกจะไม่มีความคิดว่าใครบางคนไม่ทำความเพียรพยายาม และเหตุนี้เองเขาจึงได้รับสถานภาพนั้น ไม่เลย เป็นที่นี้ที่สติปัญญานั้นมีประเด็นของกรรมและกรรมที่เป็นบาป พ่ออธิบายแก่ลูกในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกๆ วงจร ผู้ที่ไม่เข้าใจก็เป็นเหมือนกับผู้ที่สติปัญญาเป็นหิน ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกเคยมีสติปัญญาที่ไม่บริสุทธิ์ และมีเปอร์เซ็นต์ในสิ่งนั้นเช่นกัน บาบ๊าแต่อธิบายแก่ลูกๆ: ในเวลานี้คือยุคเหล็กและมีความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัดในสิ่งนี้ มีความทุกข์นี้ นั่น ผู้ที่รู้คิดก็จะเข้าใจอย่างรวดเร็วว่าสิ่งที่ท่านพูดนั้นถูกต้อง ลูกเข้าใจเช่นกันว่าเมื่อวานนี้ลูกเคยไม่มีความสุขอย่างยิ่ง ลูกเคยอยู่ท่ามกลางความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัด เวลานั้นลูกกำลังจะไปสู่ความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่านี่คือยุคเหล็ก อาณาจักรของราวัน หากลูกเข้าใจแต่ลูกไม่สามารถที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น และแล้วبابาก็จะพูดว่าลูกไม่ได้เข้าใจสิ่งใด สามารถที่จะกล่าวได้ว่าลูกเข้าใจเมื่อลูกทำงานรับใช้ และมีการกล่าวถึงข่าวของงานรับใช้ขึ้นไว้ในวารสาร แต่ละวันที่ผ่านไปبابาก็เฝ้าแต่พูดถึงหลายต่อหลายประเด็นที่ง่ายตาย ผู้คนคิดว่ายุคเหล็กนั้นยังคงอยู่ในวัยทารก เป็นเพียงเมื่อพวกเขาเข้าใจยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถเปรียบเทียบกับยุคเหล็กนี้กับยุคทองได้ ว่ามีความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัดในยุคเหล็กและความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดในยุคทอง บอกพวกเขา: พ่อกำลังให้ความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดแก่พวกเราลูกๆ ที่ซึ่งพวกเรากำลังบอกพวกท่านถึงสิ่งนั้น ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ ลูกถ่ายทอดประเด็นใหม่ๆ ไม่มีใครอื่นจะถามว่าลูกนั้นเป็นชาวสวรรค์หรือชาวนรก ลูกๆ เองนั้นก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน ลูกไม่สามารถที่จะจดจำทุกประเด็นได้ ลูกเข้าไปสู่สำนักที่เป็นร่างเมื่ออธิบายแก่ผู้อื่น เป็นดวงวิญญาณที่ได้ยินและเข้าถึงสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามแม้แต่ฆราวาสที่ตบิบบางคนก็สัมผัสสิ่งนี้ และพวกเขาก็เริ่มที่จะพูดในสภาพของสำนักที่เป็นร่าง สิ่งนี้เกิดขึ้นกับทุกคน พ่อพูดว่า: ทุกคนนั้นคือผู้เพียรพยายาม ไม่ใช่ว่าลูกทั้งหมดพูดขณะที่คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ; ไม่เลย พ่อคิดว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและให้ความรู้แก่ลูก อย่างไรก็ตามเหล่านั้นผู้ที่ที่เป็นพี่น้องเพศชายกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะรักษาสภาพนั้นไว้ ดังนั้นลูกๆ ต้องอธิบายว่ามีความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัดในยุคเหล็กและความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดในยุคทอง ขณะนี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อแสดงหนทางแก่ลูก ไม่ใช่ว่าพ่อให้ความสุขแก่ลูก ท่านแสดงหนทางสู่ความสุขแก่ลูก ราวันไม่ได้ให้ความทุกข์แก่ลูกเช่นกัน เขาแสดงหนทางที่ผิดๆ แก่ลูกซึ่งเป็นหนทางไปสู่ความทุกข์ พ่อไม่ได้ให้ความสุขหรือความทุกข์แก่ลูก ท่านแสดงหนทางสู่ความสุขแก่ลูก และแล้วลูกก็ได้รับความสุขตามความเพียรพยายามที่ลูกแต่ละคนทำ ท่านไม่ได้ให้ความสุขแก่ลูก เป็นไปด้วยการทำตาม

ศรีมัทของพ่อที่ถูกได้รับความสุข พ่อเพียงแต่แสดงหนทางแก่ลูก รวมนำลูกไปสู่หนทางของความทุกข์ หากพ่อให้บางสิ่ง ทุกคนก็จะต้องได้รับมรดกที่ทัดเทียมกัน พ่อทางสว่างก็แจกจ่ายมรดกของเขา ที่นี่ การรับมรดกขึ้นอยู่กับว่าลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามมากเพียงไร พ่อแสดงให้เห็นถึงวิธีที่ง่ายตายอย่างยิ่ง: หากลูกทำสิ่งนี้และสิ่งนี้ ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายาม ลูกควรที่จะพยายามและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงสุด ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่ว่าลูกควรจะมีทัศนคติของการปล่อยให้ผู้อื่นศึกษาและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ในขณะที่ลูกนั้นนั่งอยู่ข้างหลัง ไม่เลย ความเพียรพยายามนั้นมาเป็นอันดับแรก ตามละคร อย่างแน่นอนที่ลูกต้องทำความเพียรพยายาม บ้างก็ทำความเพียรพยายามอย่างรวดเร็ว และบ้างก็ทำความเพียรพยายามที่เชื่องช้า ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก พ่อได้แสดงหนทางแก่ลูกแล้ว ท่านพูดว่า: จดจำพ่อ! ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไร ที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยมากตามนั้น ลูกไม่ควรที่จะทิ้งสิ่งนั้นไว้กับละคร นี่คือนางสิ่งที่คุณต้องเข้าใจด้วยเช่นกัน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนั้นซ้ำรอย ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ไม่ว่าบทบาใดก็ตามที่ลูกเล่นมาก่อนก็จะต้องมีการเล่นอีกครั้ง ศาสนาทั้งหมดจะมาอีกครั้งในเวลาของตนเอง ยกตัวอย่าง หากมีชาวคริสต์ยืนพันล้านคน, จำนวนมากมายเท่านั้นก็จะมาอีกครั้งเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ดวงวิญญาณนั้นไม่เคยถูกทำลายและบทบาทของเขาก็ไม่เคยถูกทำลาย นี่คือนางสิ่งที่คุณต้องเข้าใจ ผู้ที่เข้าใจจะอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างแน่นอน “ให้ท่านทรัพย์สินสมบัติแล้วสิ่งนั้นจะไม่มีวันลดลง” ลูกจะเฝ้าแต่เข้าถึงความรู้และจะเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นมั่งคั่ง อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของลูก และแล้วลูกก็คิดว่าตนเป็นผู้ที่สิ้นหวัง ครูก็จะพูดว่าหากลูกไม่สามารถที่จะถ่ายทอดความรู้และแล้วโชคของสถานภาพของลูกก็จะมีค่าเพียงไม่กี่สตางค์เท่านั้น หากไม่อยู่ในโชคของลูก, ลูกจะทำความเพียรพยายามอะไรเล่า? นี่คือนิยามที่ไม่มีขีดจำกัด ครูทุกคนสอนวิชาของตนเอง เพียงพ่อและลูกๆ เท่านั้นที่รู้วิธีการสอนของพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถรู้สิ่งเหล่านั้น แม้ว่าลูกๆ พยายามอย่างหนักมากที่จะอธิบาย ก็เพียงน้อยนิดเท่านั้นที่เข้าใจ สิ่งนั้นไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ยิ่งลูกเข้ามาใกล้มากเพียงไรก็จะเป็นสิ่งที่ชัดเจนมากขึ้นเท่านั้นว่าลูกกำลังจะกลับมาฉลาดขึ้น ในเวลานี้พิพิธภัณฑ์และวิทยาลัยทางจิตฯลฯ กำลังจะเปิดขึ้นเช่นกัน ชื่อของลูก “มหาวิทยาลัยทางจิต” นั้นพิเศษสุด รัฐบาลก็จะเห็นสิ่งนี้ด้วย บอกพวกเขา: มหาวิทยาลัยของพวกเขาเท่านั้นเป็นไปทางวัตถุ ในขณะที่สิ่งนี้เป็นไปทางจิต: ผู้ที่เป็นจิตวิญญาณนั้นกำลังศึกษาเล่าเรียน ในทั้งวงจรของ 84 ชาติเกิด พ่อทางจิตมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อสอนลูกๆ ทางจิต เมื่อลูกดูภาพยนตร์ ภาพยนตร์นั้นก็จะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการหลังจาก 3 ชั่วโมง วงจรของ 5000 ปีนี้ซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการเช่นกัน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นก็เชื่อว่าคัมภีร์ของหนทางของบคิตเท่านั้นที่เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ลูกไม่ได้มีคัมภีร์ใดๆ พ่อที่นั่งนี้และอธิบายแก่ลูก พ่อไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ ผู้คนเหล่านั้นอ่านและถ่ายทอดกิตะ เด็กทารกนั้นก็ไม่ได้มีการศึกษามาตั้งแต่ออกมาจากครรภ์ของมารดา บทบาทของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือสอนลูก ท่านให้คำแนะนำตัวของตนเอง ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งนี้ พวกเขาก็ร้องด้วยเช่นกันว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พวกเขาไม่ได้พูดถึงภพขณะว่าเขาเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ลักษณะและนารายณ์เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ไหม? ไม่เลย เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ที่มีเพียงพวกเราบราห์มินเท่านั้นที่ให้ความรู้บนพื้นฐานของศรีมัท ในบัญชีของสิ่งนี้ลูกสามารถอธิบายว่ามีเพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่เป็นลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มา ลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของท่านมาหลายต่อหลายครั้ง และจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง เพียงเมื่อมนุษย์เข้าใจสิ่งนี้เท่านั้นที่พวกเขาจะเชื่อสิ่งนั้น ลูกเข้าใจว่าลูกได้กลายเป็นบุตรบุญธรรมของประชาบิดาบราห์มาทุกๆ วงจร ผู้ที่เข้าใจก็จะพัฒนาศรัทธาในสติปัญญาด้วยเช่นกัน ลูกจะกลายเป็นเทพโดยที่ไม่ได้กลายเป็นบราห์มินก่อนได้อย่างไร? ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสติปัญญาของแต่ละคน สิ่งนี้เกิดขึ้นในโรงเรียน: บ้างก็ได้ทุนการศึกษาในขณะที่ผู้อื่นนั้นสอบตก พวกเขาต้องศึกษาเล่าเรียนอีกครั้งตั้งแต่ตอนเริ่มต้น พ่อพูดว่า: หากลูกตกลงไปในกิเลส ทุกสิ่งที่ลูกเคยหามาได้ก็ถูกทำลายและความรู้ก็ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของลูก ลำบากของลูกจะเฝ้าแต่กัดกร่อนลูกอยู่ภายใน ลูกแต่ละคนนั้นก็สำนึกถึงบาปที่ลูกได้ทำมาในชาติเกิดนี้ ลูกไม่ได้จดจำบาปใดที่ลูกได้เคยทำในชาติเกิดที่แล้วของลูก อย่างแน่นอนที่ลูกได้เคยทำบาป ผู้ที่เคยเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ก็ได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาป พ่อที่นั่งนี้และอธิบายบัญชีทั้งหมด มีลูกๆ มากมายที่ลืมสิ่งนี้และไม่ศึกษาเล่าเรียน หากพวกเขาได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างแน่นอนที่พวกเขาจะสอนผู้อื่น บางคนที่มีสติปัญญาที่ทึบก็กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่ชาญฉลาด การศึกษานี้ยิ่งใหญ่ออย่างยิ่ง สุริยวงศ์และจันทราวศ์กำลังจะมีการสร้างขึ้นด้วยการศึกษานี้ของพ่อ ผู้คนเหล่านั้นที่ศึกษาในชาติเกิดเดิมนี้อธิบายและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของพวกเขาในชาติเกิดเดียวกันนี้ ลูกเข้าใจว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลูกในโลกใหม่จากการศึกษานี้ สิ่งนั้นไม่ได้อยู่ไกลเลย เช่นที่ลูกเปลี่ยนเสื้อผ้าของลูก ในทำนองเดียวกันลูกก็จะทิ้งโลกเก่าและไปสู่โลกใหม่ อย่างแน่นอนที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น เวลาลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่เปี่ยมของโลกลใหม่ และลูกจะต้องละทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าของลูกไว้เบื้องหลัง อาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นตามลำดับกันไป ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีก็จะไปสู่สวรรค์ก่อน ที่เหลือนั้นก็จะมีภายหลัง; พวกเขาจะไม่สามารถไปสู่สวรรค์

ได้ สาวใช้และคนรับใช้ในสวรรค์จะเป็นผู้ที่จะได้หัวใจของบาบา ไม่ใช่ทุกคนจะไปที่นั่น วิทยาลัยทางจิตลาก็กำลังเปิดขึ้นในเวลา นี้ ทุกคนจะมาและทำความเพียรพยายาม ผู้ที่ฉลาดในการศึกษาเล่าเรียนจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้ที่มีสติปัญญาที่บกพร่องจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำ เป็นไปได้ที่ใครบางคนที่มีสติปัญญาที่จะสามารถทำความเพียรพยายามที่ดีภายหลัง บางคนที่มีสติปัญญาที่รู้คิดนั้นก็ตกลงไปด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เข้าใจได้จากความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ทั้งละครนี้เฝ้าแต่ดำเนินไป ดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของพวกเขานี้ พวกเขาได้รับรางวัลและเล่นบทบาทใหม่ พวกเขาได้กลายเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สันสกัรนั้นก็บรรจุอยู่ในดวงวิญญาณ ไม่มีใครภายนอกมีความรู้ที่แน่นอนที่สุด เป็นเพียงเมื่อพ่อมาและสอนลูกเท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้ ลูกจะสามารถได้รับความรู้ได้อย่างไรหากไม่มีครู? เหล่านั้นคือผู้กักตุน มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในหนทางบักติ แม้ว่ามิราเคยได้นิมิตเธอก็ไม่ได้มีความสุข เธอจะไม่ล้มป่วยหรือ? ที่นั่นไม่มีประเด็นของความทุกข์ประเภทใดๆ ที่นั่นมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่นั่นมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นทุกคนมีความสุข ราชานี้ก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ด้วย ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนของความทุกข์ นั่นคือดินแดนแห่งความสุข นี่คือนิยามของการบรรจบพบกันของความทุกข์ที่สมบูรณ์และความสุขที่สมบูรณ์ มีความสุขที่สมบูรณ์ในยุคทองและความทุกข์ที่สมบูรณ์ในยุคเหล็ก ความทุกข์หลากหลายประเภททั้งหมดนั้นกำลังเฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้น เมื่อเวลาผ่านไปความทุกข์ก็จะเพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น กฎของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นกำลังจะถล่มลงมา ผู้คนเหล่านั้นก็ให้เวลาลูกพูดน้อยมาก ถึงแม้ว่าพวกเขาจะให้ลูก 2 นาที จงอธิบายว่าในยุคทองมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่ซึ่งพ่อได้ให้ไว้ ลูกได้รับความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดจากราวิน เวลานั้นพ่อพูดว่า: จงได้รับชัยชนะเหนือต้นมาราคะ แล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ความรู้ไม่เคยถูกทำลาย ถึงแม้ว่าถ้าดวงวิญญาณได้ยินเพียงเล็กน้อยเขาก็จะไปสู่สวรรค์ ผู้คนมากมายได้กลายเป็นปวงประชา มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างราชาและยาจก สติปัญญาของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ผู้ที่เข้าใจความรู้และอธิบายแก่ผู้อื่นก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดี โรงเรียนนี้ก็เป็นโรงเรียนที่ไม่ธรรมดาอย่างที่สุดด้วย เช่นกัน! พระเจ้ามาที่นี่และสอนลูก! ศรีกฤษณะคือมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง พ่อพูดว่า: พ่ออยู่นอกเหนือคุณธรรมที่สูงส่ง และร่ำรอยที่เป็นเช่นปีศาจ พ่อ, พ่อของลูกมาเพื่อสอนลูก มีเพียงผู้เป็นจิตวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้ทางจิตได้ ความรู้ก็เทศน์ไม่ได้ให้ไว้โดยผู้มีร่างกายใดๆ หรือเหล่าเทพ พวกเขาพูดว่า: ขอคารวะต่อวิษณุเทพ ดังนั้นใครคือกฤษณะ? กฤษณะเทพคือวิษณุ ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้มีบางคนในบรรดาลูกที่ลืมนี่ด้วย หากลูกเองนั้นได้เข้าใจอย่างเต็มที่ ลูกก็ควรที่จะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ เมื่อลูกได้นำข้อพิสูจน์ของงานรับใช้มาที่นี่ ก็สามารถเป็นที่เข้าใจว่าลูกได้ทำงานรับใช้ เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: อย่าได้เขียนข่าวที่เย็นเยือกตัวอย่างเช่นผู้หนึ่งผู้ที่กำลังจะมาหรือนี่คือสิ่งที่เขาพูด ไม่มีความจำเป็นที่จะเขียนเช่นนั้น ลูกต้องเขียนให้สั้น เมื่อเขามา จงดูว่าเขานั้นยังอยู่หรือไม่! หลังจากที่เขาได้เข้าใจความรู้และเริ่มที่จะทำงานรับใช้ และแล้วลูกจึงสามารถเขียนถึงบาบา บ้างก็เขียนข่าวเพียงเพื่อโอ้อวด บาบาต้องการที่จะเห็นผลลัพธ์ของทุกสิ่ง ผู้คนมากมายมาหาบาบาแต่แล้วก็จากไป จะมีประโยชน์ใดในการบอกเพียงว่าเขามาแล้ว? บาบานี้จะสามารถทำอะไรแก่พวกเขาแล้ว? พวกเขาไม่ได้รับคุณประโยชน์ และลูกก็ไม่ได้รับประโยชน์ใด พันธกิจของลูกก็จะไม่ขยายตัวด้วยสิ่งนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ปล่อยยให้ตนเองอยู่อย่างสิ้นหวังในสถานการณ์ใดๆ เข้าถึงความรู้ด้วยตนเองและให้ทานความรู้แก่ผู้อื่น ลูกต้องปลุกโชคของผู้อื่นด้วยเช่นกัน
2. ในเวลาของการพูดกับผู้ใด, ก่อนอื่นคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณแล้วจึงพูดกับดวงวิญญาณนั้น ไม่ควรจะมีสำนึกที่เป็นร่างน้อยชนิดที่สุด แจกจ่ายความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกได้รับจากพ่อให้แก่ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี ผู้เปลี่ยนแปลง ผิด เป็น ถูก ด้วย แสง และพลัง ของความรู้

มีการกล่าวว่า *ความรู้คือแสงและพลัง* ที่ใดมีแสง นั่นคือ ที่ที่มีการรู้แจ้งของสิ่งใดผิด และสิ่งใดถูกต้อง นั่นคือความมืด และนี่คือความสว่าง นั่นคือสิ่งที่ไร้สาระ และนี่คือสิ่งที่มีความหวัง และแล้ว ผู้ที่เข้าใจว่าสิ่งใดผิดจะไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของการกระทำหรือความคิดที่ผิด ดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี นั่นคือ ผู้ที่รู้คิด และ เป็นรูปของความรู้งจะไม่พูดเลยว่า “สิ่งนี้ควรได้เกิดขึ้น” เพราะดวงวิญญาณเช่นนี้มีพลังที่จะเปลี่ยนแปลง ผิด ให้เป็น ถูก

คติพจน์: ผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นเชิงบวกสำหรับตนเองและผู้อื่น ได้รับการปลดปล่อยจากการคิดที่ไร้สาระ ***โอม ชานติ***